

Johannes V. Jensen

På Memphis Station

(1906)

- 1 Halvt vågen og halvt blundende,
slået af en klam virkelighed, men endnu borte
i en indre gus af danaidiske drømme
står jeg og hakker tænder
på Memphis Station, Tennessee.
Det regner.
- 2 Natten er så øde og udslukt,
og regnen hudfletter jorden
med en vidløs, dunkel energi.
Alting er klægt og uigennemtrængeligt.
- 3 Hvorfor holder toget her time efter time?
Hvorfor er min skæbne gået i stå her?
Skal jeg flygte for regnen og åndsfortærelsen
i Danmark, Indien og Japan
for at regne inde og rådne i Memphis,
Tennessee, USA?
- 4 Og nu dages det. Lyset siver glædeløst
ind over dette våde fængsel.
Dagen blotter ubarmhjertigt
de kolde skinner og al den sorte søle,
ventesalen med chokoladeautomat,
appelsinskaller, cigar og tændstikstumper,
dagen griner igennem med spyende tagrender
og et evigt gitter af regn,
regn, siger jeg fra himmel og til jord.
- 5 Hvor verden er døv og uflyttelig,
hvor skaberen er talentløs!
Og hvorfor bliver jeg ved at betale mit kontingent
til denne plebejiske kneippkur af en tilværelse!

danaidisk reference til
græsk mytologi: Kong
Danaos' døtre, danaiderne,
blev i dødsriget pålagt at
fylde et bundløst kar

kneippkur vandkur

- 6 Stille? Se hvor maskinen,
den vældige tingest, står rolig og syder
og hyller sig i røg, den er tålmodig.
Tænd piben på fastende liv,
forband Gud og svælg din smerte!
- 7 Gå så dog hen og bliv i Memphis!
Dit liv er jo alligevel ikke andet
end et surt regnvejr, og din skæbne
var altid at hænge forsinket
i en eller anden miserabel ventesal –
Bliv i Memphis, Tennessee!
- 8 For inde i et af disse plakathujende huse
venter lykken dig, lykken,
hvis blot du kan æde din utålmodighed –
også her sover en rund ung jomfru
med øret begravet i sit hår,
hun vil komme dig i møde
en fin dag på gaden
som en bølge af vellugt
med en mine som om hun kendte dig.
- 9 Er det ikke forår?
Falder regnen ikke frodigt?
Lyder den ikke som en forelsket mumlen,
en lang dæmpet kærlighedspassiar
mund mod mund
mellem regnen og jorden?
Dagen gryede så sorgfuldt,
men se nu lyser regnfaldet!
Under du ikke dagen dens kampret?
Det er dog nu lyst. Og der slår muldlugt
ind mellem perronens rustne jernstivere
blandet med regnstøvet ramme ånde –
En forårsanelse –
er det ikke trøstigt?
- 10 Og se nu, se hvor Mississippi
i sin seng af oversvømmede skove
vågner mod dagen!
Se hvor kæmpefloden nyder sin bugtning!
Hvor den flommer kongeligt i bue og svinger flåder
af træer og laset drivtømmer i sine hvirvler!

passiar fortrolig
samtale

- 11 Se hvor den fører en uhyre hjuldamp
i sin syndflodsfavn
som en danser, der er herre på gulvet!
Se de sunkne næs – Oh hvilken urmægtig ro
over landskabet af druknende skove!
Ser du ikke, hvor strømmens morgenvande
klæder sig milebrede med dagens tarvelige lys
og vandrer sundt under de svangre skyer!
- 12 Fat dig også du, uforsonlige!
Vil du aldrig glemme, at man lovede dig evigheden?
Forholder du jorden din arme taknemlighed?
Hvad vil du da med dit elskershjerte?
- 13 Fat dig og bliv i Memphis,
meld dig som borger på torvet,
gå ind og livsassurer dig imellem de andre,
betal din præmie af lumpenhed,
at de kan vide sig sikre for dig,
og du ikke skal blive hældt ud af foreningen.
Gør kur til hin jomfru med roser og guldring
og start et savskæleri som andre mennesker.
Hank rolig op i gummistøvlerne ...
Se dig ud, smøg din vise pibe
i sfinxforladte Memphis ...
- 14 Ah, der kommer det elendige godstog,
som vi har ventet på i seks timer.
Det kommer langsomt ind – med knuste sider,
det pifter svagt, vognene lammer på tre hjul,
og de sprængte ruf drypper af jord og slam.
Men på tenderen mellem kullene
ligger fire stille skikkelser,
dækket af blodvåde frakker.
Da pruster vor store ekspresmaskine,
går lidt frem og standser dybt sukkende
og står færdig til spring. Sporet er frit.
- 15 Og vi rejser videre
gennem de oversvømmede skove
under regnens gabende sluser.

livsassurer livsforsikrer

lumpenhed at være af ringe
betydning eller baggrund

tenderen vogn med kul, der
er koblet på lokomotivet

X